

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.003/2014/3.szám

A Győri Ítéltábla a dr. Csumpilla Rita ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Németh Soma ügyvéd által képviselt **I.r. és II.r. alperes** ellen tisztségviselői felelősség megállapítása iránti perében a Győri Törvényszék 2013. szeptember 23. napján kelt G.20.711/2011/50. számú ítélete ellen az I-II.r. alperesek részéről 53. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak az illetékügyekben eljáró hatóság felhívására összesen 213.000,- (Kettőszáztizenháromezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, továbbá fizessenek meg 15 napon belül a felperesnek 84.000,- (Nyolcvannégyezer) Ft másodfokú perköltséget és viseljék a fellebbezéssel felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az I-II.r. alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperes részére 2.662.580,-Ft tőkeösszeget és ezután 2011. május 27. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot, majd 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot - amely kamat számításakor a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat irányadó az adott naptári félév teljes idejére -, valamint 366.000,-Ft perköltséget.

A bíróság a felperesnek a fentieket meghaladó kereseti kérelmét elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a felperes 2010. június 23. napján terjesztett elő felszámolás iránti kérelmet az alperesek ügyvezetése alatt álló "A" Kft-vel szemben, mivel az adós

gazdasági társaság - a felperessel 2009. augusztus 14-én megkötött autóbérleti szerződésből eredő - bérleti díjfizetési kötelezettségének nem tett eleget.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. szeptember 30. napján közzétett 4.Fpk.08-10-..... számú végzésével az adós gazdasági társaság felszámolását rendelte el. A felperes a felszámolási eljárásban 2.662.580,-Ft összegű hitelezői igényt érvényesített, a bejelentett hitelezői igények összesen 18.613.402,-Ft összeget tettek ki.

Az alperesek a Cstv. 31.§. (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti beszámoló- készítési, irat-és vagyonátadási továbbá tájékoztatási kötelezettségüknek - a teljes könyvelési iratanyag ellopására hivatkozással - nem tettek eleget.

Az adós társaság 2008. és 2009. évi rendelkezésre álló egyszerűsített éves beszámolói szerint az adós már 2008. évben - addigi közel 8 hónapos működése során - 500.000,-Ft jegyzett tőkéjét elvesztette, saját tőkéje negatívvá vált (-1.442.000,-Ft). 2009. évben a tőkevesztés folytatódott, 2009. december 31-én -7.110.000,-Ft-ot tett ki. A cégnek 2009. év végén 9.080.000,-Ft összes eszköz feltűntetése mellett 12.684.000,-Ft összegű hosszú lejáratú kötelezettsége és 3.489.000,-Ft rövid lejáratú kötelezettsége állt fenn.

Ezzel egyidejűleg a pénztárállomány 2009. december 31-én 5.028.529,-Ft összeget tett ki, amely azonban a felszámoló részére átadásra nem került, az összeg felhasználására vonatkozóan az alperesek adatokkal nem szolgáltak.

A benyújtott hitelezői igények alapján az állapítható meg, hogy a **"B"** Zrt-vel 2008. június 12-én kötött hitelszerződés 2010. október 8-án felmondásra került, a kölcsön után 6.256.395,-Ft követelése van a hitelezőnek. A **"C"** Kft-vel 2008. július 16-án kötött lízingszerződés az adós nem teljesítése miatt már 2009. június 30-án felmondásra került, az adósnak 1.142.495,-Ft tartozása maradt fenn. A **M V** Alapítvánnyal 2009. június 16-án kötött kölcsönszerződés felmondására 2010. október 4-én került sor, az ebből eredő bejelentett hitelezői igény 7.571.812,-Ft. A felperes 2.662.580,-Ft összegű követelése mellett az adós már 2008. év harmadik és 2008. év negyedik negyedévben sem tett eleget ÁFA fizetési kötelezettségéneknek, ezért a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 754.594,-Ft adótartozást érvényesített kielégítetlenül a felszámolási eljárásban.

Az adóssal szemben lefolytatott egyszerűsített felszámolási eljárást befejező, 2011. augusztus 5. napján kelt végzés 2011. szeptember 7. napján emelkedett jogerőre, és a Cégléletről 2011. szeptember 13. napján került közzétételre.

A társaság hitelezői, köztük a felperes kielégítést nem nyertek.

A felperes 2011. szeptember 5. napján előterjesztett, majd többször módosított (11. 43. 50. iratok) kereseti kérelmében elsődlegesen kérte, hogy a törvényszék a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A §. (3) bekezdése alapján alpereseket egyetemlegesen kötelezze 2.662.580,-Ft és ennek 2010. október 1. napjától kezdődően a megfizetésig járó, a jegybanki alapkamat kétszeres mértékével egyező késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére.

A felperes másodlagos kereseti kérelme arra irányult, hogy - a marasztalásra előterjesztett kereseti kérelem elutasítása esetén - a Cstv. 33/A §. (1)-(2) bekezdése szerint fennálló vélelem alapján állapítsa meg a törvényszék, hogy az alperesek, mint az **"A"** Kft. „fa.” cégnek a felszámolás kezdő napját megelőzően volt vezető tisztségviselői a feladataikat a fizetéseképtelenséget fenyegető helyzet bekövetkezését követően nem a hitelezők érdekeinek

szem előtt tartásával látták el, ezáltal meghiúsították a felperes hitelezői igényének kielégítését. Ez esetben a Cstv. 63. §. (3)-(4) bekezdései alapján kívánt keresetet indítani az alperesekkel szemben.

Az alperesek érdemi védekezésében foglaltakat elutasítva a törvényszék a felperes elsődleges kereseti kérelmének - a Cstv. 33/A §. (1)-(2) bekezdései, valamint a Cstv. 63. §. (3) bekezdése alapján az alábbi jogi indokok alapján adott helyt.

A törvényszék megállapította, hogy a felperes a Cstv. 33/A §. (1) bekezdésében meghatározott határidőben, azaz a felszámolási eljárás ideje alatt terjesztette elő kereseti kérelmét figyelemmel arra, hogy a keresetlevél benyújtására 2011. szeptember 5. napján került sor, az egyszerűsített felszámolást befejező határozat jogerőre emelkedésének napja azonban 2011. szeptember 7. napja, a Cégbközlönyben történő közzétételre 2011. szeptember 13. napján került sor. Az elsőfokú bíróság ezért a kereseti kérelmet érdemben vizsgálta.

A törvényszék leszögezte, hogy a Cstv. 33/A §-ra alapított, az ügyvezetők kárfelelősségének megállapítására irányuló kereset megalapozottságához a felperesnek kellett bizonyítania, hogy az adós gazdasági társaság fizetési képtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezését, ennek időpontját, az alperesek, mint ügyvezetők magatartása és az adós társaság vagyonsökkenése közti okozati összefüggést, valamint a vagyonsökkenés mértékét.

A Cstv. 33/A. §. (2) bekezdése által biztosított kimentés körében - figyelemmel a Cstv. 31. §. (1) a)-d) pontokban foglalt kötelezettségek megszegésére tekintettel beálló törvényi vélelemre is - a I-II.r. alperesekre hárult a bizonyítási kötelezettség arra vonatkozóan, hogy a fizetési képtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését követően az ügyvezetőtől elvárható valamennyi intézkedést megtették a hitelezői veszteségek, így a felperes, mint hitelező veszteségeinek csökkentése érdekében.

Az adós társaság 2008. és 2009. évi egyszerűsített éves beszámolóit valamint "D" igazságügyi könyvszakértő véleménye alapján a törvényszék azt a következtetést vonta le, hogy az adós cég fizetési képtelenséggel fenyegető helyzete már 2009. év elején bekövetkezett. Megállapította azt is, hogy az adós vagyonsértésének mértéke 16.500.000,- Ft-ra tehető figyelemmel arra, hogy 2009. december 31. napjára a cég 7.000.000,- Ft veszteséget halmozott fel, amelyet a behajthatatlan követelésként szereplő kb. 4.000.000,- Ft, valamint a nem tisztázott módon felhasznált több mint 5.000.000,- Ft készpénz növel.

A Cstv. 33/A §. (1) bekezdésében megkívánt feltételek könyvszakértői véleménnyel történő alátámasztásával szemben az alperesek a Cstv. 33/A §. (2) bekezdésében írt kimentés körében nem tudták igazolni, hogy az ügyvezetőtől elvárható valamennyi intézkedést megtették, a felperes, mint hitelező veszteségének csökkentése érdekében. Az alperesek a Cstv. 31. §. (1) bekezdés a.)-d.) pontjaiba foglalt kötelezettségeik elmulasztását azzal magyarázták, hogy az adós társaság könyvelési iratait gépkocsijukból ellopták, az elektronikus nyilvántartásokban feltüntetett számviteli adataik reprodukciójának elmaradását azonban nem indokolták. Az alperesek kimentését önmagában is alaptalanná teszi azon

eljárásuk, hogy a beszámolóban nyilvántartott, több mint 5.000.000,-Ft összegű készpénzeszközzel a felszámoló felé nem számoltak el.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság a Cstv. 33/A §. szerinti felelősség megállapításával egyidejűleg az I-II.r. alpereseknek a felperes javára történő egyetemleges marasztalásáról a Cstv. 33/A. §. (3) bekezdése helyett a Cstv. 63. §. (3) bekezdése alapján határozott figyelemmel arra, hogy az egyszerűsített felszámolást befejező határozat keltének időpontja „lezárja a felszámolási eljárást a Cstv. 33/A §. körében”, a marasztalásra irányuló kereseti kérelmét pedig a felperes ezt követően, 2012. február 13-án terjesztette elő. (ítélet 7.o. 4.bek., 9.o.7.bek.)

Mivel a felperesnek az elsődleges kereseti kérelme megalapozottnak minősült, ezért a Cstv. 33/A §-án alapuló - megállapításra irányuló - másodlagos kereseti kérelem vizsgálata szükségtelenné vált, ezért azt a bíróság elutasította.

A törvényszék a kétszeres igényérvényesítés tilalmára figyelemmel elutasította a felperesnek a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő késedelmi kamat megfizetésére irányuló kérelmét, ugyanis a kamatigény már a felszámolási eljárásban a hitelezői igényként bejelentésre és elszámolásra került.

Az alperesek a fellebbezésükben az ítélet megváltoztatását, a kereseti kérelem elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérték az elsőfokú eljárásban már előadott indokok alapján.

Továbbra is állították, hogy a Cstv. 31. §. (1) bekezdés a.)-d.) pontjaiban foglalt kötelezettségeiknek a könyvelési iratok eltulajdonítása miatt nem tudtak eleget tenni.

Hivatkoztak arra, hogy az adós társaság a fizetési kötelezettségeit azért nem teljesítette, mert az "A" Kft-nek járó fuvardíjat az "E". Kft. megbízó nem fizette meg. Emiatt az ezzel kapcsolatosan indult büntető eljárásban az I.r. alperes polgári jogi igényt terjesztett elő, tehát minden elvárható intézkedést megtettek a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében

Fenntartották azon álláspontjukat, hogy a felszámolási eljárás 2011. augusztus 5. napján, az egyszerűsített felszámolásról szóló végzés keltével befejeződött, emiatt a felperes a Cstv. 33/A. §. (1) bekezdése alapján nyitva álló keresetindítási határidőt elmulasztotta.

Rámutattak, hogy a szakértő az alpereseknek felróható vagyronvesztést nem állapított meg, és a fizetéseképtelenség pontos időpontját sem tudta meghatározni.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítéletábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást teljes körűen lefolytatta, helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetéseivel és a döntés lényegi indokolásával az ítéletábla egyetért.

Osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék azon álláspontját, miszerint a 2011. szeptember 5. napján, az egyszerűsített felszámolási eljárás befejezéséről szóló végzés jogerőre emelkedését valamint a végzés Céglőnybe való közzétételét megelőzően benyújtott

kereseti kérelem a Cstv. 33/A §. (1) bekezdésében megjelölt határidőben, azaz a felszámolási eljárás ideje alatt előterjesztettnek tekintendő.

A rendelkezésre álló egyszerűsített éves beszámolókból, a beszerzett könyvszakértői vélemény megállapításaiból alappal vonható le az a következtetés, hogy 2009. év első felében az adós társaság tekintetében a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezett. Az ÁFA fizetési kötelezettségének a társaság már 2008. évben sem tett eleget, a jegyzett tőkéje negatívvá vált és folyamatosan csökkent, a "C" Kft-vel kötött lízingszerződést a lízingbe adó nemfizetés miatt már 2009. június 30-án felmondta. Ezen tények ismeretében az ügyvezetők legkésőbb 2009. év közepén ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességgel kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket.

A hitelezői érdekek sérelmét önmagában megvalósítja az a magatartás, miszerint az ügyvezetők a társaság 5.028.529.-Ft nyilvántartott pénzeszköze ellenére az esedékes számlákat nem egyenlítették ki, a készpénzzel nem számoltak el, a kintlévőségek behajtásához szükséges adatok és információk felszámoló részére történő átadását elmulasztották.

A kirendelt igazságügyi könyvszakértő a társaság vagyonszerzésének mértékét 16.500.000.-Ft-ra becsülte (50.jkv.4.o.), amelyből a felszámoló részére át nem adott, bizonyítatlan felhasználású 5.028.529.-Ft vagyonszerzés az alperesek eljárásával kétségtelen okozati összefüggést mutat.

A társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezte után tanúsított ügyvezetői magatartás eredményeként a felperes 2.662.580.- Ft hitelezői igénye kielégítést nem nyert, ezért az alperesek egyetemleges kártérítési felelőssége a Cstv. 33/A.§. (1) (2) bekezdései alapján fennáll.

A törvényszék által helyesen kifejtettek alapján eredménytelen kimentésre tekintettel az alperesek a Cstv. 33/A. §. (3) bekezdése alapján kötelesek a 2.662.580.-Ft ki nem elégített követelés felperes részére történő megfizetésére.

A felperes a 2011. szeptember 5-én előterjesztett kereseti kérelmét 2012. február 9-én kelt beadványában - az egyszerűsített felszámolási eljárás jogerős befejezését követően, azonban a Cstv. 33/A. §. (1) (2) bekezdése alapján még folyamatban lévő eljárásban - módosította akként (11.irat), hogy elsődlegesen a Cstv. 33/A. §. (3) bekezdés alapján alperesek egyetemleges marasztalását kérte a ki nem elégített hitelezői igénye mértékéig.

Figyelemmel arra, hogy a Cstv.63.§. (3) (4) bekezdéseire alapított marasztalási per egy Cstv. 33/A. §. alapján jogerősen befejezett és az alperesek kárfelelősségét megállapító döntést feltételez, jelen esetben azonban a Cstv. 33/A.§. (1) (2) bekezdéseire alapított per keretei között, a felelősség megállapításával egyidejűleg már a marasztalásra is sor került, ezért az alperesek a 2.662.580.-Ft felperes részére történő megfizetésére - a törvényszék érvelésével szemben - nem a Cstv. 63.§.(3) (4) bekezdései, hanem a Cstv. 33/A. §. (3) bekezdése alapján kötelesek.

A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítéletábra az alábbiakat emeli ki.

Az alperesek a Cstv. 31. §. (1) bekezdés a.)-d.) pontja szerinti beszámoló készítési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségüknek nem tettek eleget. A mulasztásukat nem indokolja, miszerint a nyitott ablakú gépkocsijukból az iratokat ellopták. Ezért alappal érvelt a felperes az elsőfokú eljárás során azzal, hogy a Cstv. 33/A. §. (2) bekezdésében írtakra tekintettel a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell.

A Cstv.33/A.§. (2) bekezdésében megfogalmazott vélelem célja az, hogy a bizonyítási teher megfordításával szankcionálja az ügyvezetők azon jogellenes magatartását - köztük a Cstv.31.§. (1) bekezdés a)-d) pontjaiban írt kötelezettségek megszegését - amelynek eredményeként az ügyvezetők felelőssége megállapításának Cstv. 33/A. (1) bekezdése szerinti feltételeinek bizonyítása a felszámoló és a hitelezők számára ellehetetlenül. (Győri Ítéltábla Gf. IV.20.090/2012/12.)

Amennyiben a rendelkezésre álló adatok ezzel ellentétes tények megállapítására - éppen az ügyvezetőknek felróható kötelezettségszegések miatt - nem alkalmasak, akkor a vélelem a Cstv. 33/A §. (1) bekezdése alapján megállapítható felelősség valamennyi tényállási elemének megállapítását lehetővé teszi.

Helytállóan hivatkozott tehát a felperes arra, hogy az a körülmény, hogy a könyvszakértő a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontját, illetőleg az ezt követő vagyonvesztés mértékét éppen az alperesek Cstv. 31. §. (1) bekezdésébe ütköző magatartása következtében csak megközelítő pontossággal határozta meg - a vélelemben foglaltakra tekintettel is - a kereseti kérelmet nem teszi megalapozatlanná.

Az ítéltábla megjegyzi, hogy a Gt. 30. §. (2) és (3) bekezdéseire hivatkozással helytállóan mutatott rá a felperes arra, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztéig az ügyvezetők a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően azonban a társaság hitelezői érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek az ügyvezetési feladataikat ellátni.

A gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége, illetve a hitelezők érdekeinek az elsődlegessége egymást követő időszakok. Ezért amennyiben a Cstv. 33/A §. a hitelezői érdekek sérelmét vélelemként állítja fel, úgy ez a vélelem egyúttal szükségszerűen azt is magában foglalja, hogy a Cstv. 33/A §. (1) bekezdés szerint a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet már bekövetkezettnek tekintendő. A vélelem esetén a felperesnek ez okból sem kell a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontját külön bizonyítani.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező pervesztes alpereseket az ítéltábla a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a feljegyzett, 213.000,-Ft összegű fellebbezési illeték, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) és (5) bekezdései alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló perköltség a felperes részére történő megfizetésére.

Győr, 2014. szeptember 17. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Sarmon Hedvig sk.. Maurer Ádám sk.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: